

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Rudolfa Čirča v právnej veci žalobcov **1/ V. G.**, bývajúceho v P. **2/ M. G.**, bývajúceho v T., **3/ Z. M.**, bývajúcej v T., zastúpených JUDr. J. D., advokátom so sídlom v T., proti žalovanej **RNDr. E. J.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. M. J., advokátkou so sídlom v N., **o ochranu vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 7 C 151/2000, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. januára 2008 sp.zn. 9 Co 280/2006, takto

r o z h o d o l

Dovolanie žalobcov proti zmeňujúcej časti výroku rozsudku **z a m i e t a** .

Dovolanie žalobcov proti potvrdzujúcej časti výroku rozsudku **o d m i e t a** .

Žalobcovia sú povinní zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v sume 110,-- EUR do troch dní do rúk JUDr. M. J..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo 7. septembra 2006 č.k. 7 C 151/2000-269 (v poradí druhým) zaviazal žalovanú odstrániť časť murovanej šopy z parcely č. X. nachádzajúcej sa v kat.úz. P.. V časti týkajúcej sa odstránenia prístrešku z parcely č. X. žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcov 1/ až 3/ zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet súdu trovy štátu

333,70 Sk a žalovanú v sume 12 678,30 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok rozsudku, ktorým zaviazal žalovanú odstrániť časť murovanej šopy z parcely č. X. nachádzajúcej sa v kat.úz. P. odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil, že hranica medzi pozemkami žalobcov a žalovanou bola určená oplotením už v 50-tych rokoch, kedy bol postavený rodinný dom žalovanej a oplotenie už bolo postavené. Postavili ho rodičia svedkyne O. a žalobcu 1/. Určenie hranice medzi pôvodným oplotením nebolo medzi účastníkmi konania sporné a žalovaná túto hranicu rešpektovala. Hranica sa stala spornou, až keď žalovaná namiesto pôvodného oplotenía postavila múrik. V konaní nebolo preukázané, že múrik bol postavený v mieste pôvodného oplotenía. Zo znaleckého dokazovania mal za preukázané, že murovaný plot zasahuje do vlastníctva žalobcu (správne žalobcov). Z uvedeného dôvodu v tejto časti návrhu vyhovel a zaviazal žalovanú odstrániť časť murovanej šopy z parcely č. X.. V ďalšej zamietajúcej časti týkajúcej sa odstránenia chlievov z parcely č. X. do vzdialenosti 1 m od hospodárskej budovy žalobcov na parcele č. X. žalobu ako nedôvodnú zamietol. Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná má na svojom pozemku pod prístreškom postavený drevený kurín pre sliepky a drevený zajačník. Prístrešok, kurín a zajačník nie sú spojené s hospodárskou budovou žalobcov, nie sú o ňu opreté a nespôsobujú vlhnutie múru hospodárskej budovy žalobcov.

Na odvolanie účastníkov konania Krajský súd v Nitre rozsudkom z 22. januára 2008 sp.zn. 9 Co 280/2006 rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil. V napadnutej vyhovujúcej časti, ktorou súd uložil žalovanej povinnosť odstrániť časť murovanej šopy z parcely č. X., nachádzajúcej sa v kat.úz. P. zmenil tak, že žalobu žalobcov zamietol. Zmenil rozhodnutie v časti náhrady trov konania tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, žalobcov 1/ až 3/ zaviazal zaplatiť na účet súdu prvého stupňa náhradu trov štátu vo výške 24 917,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Krajský súd po doplnení dokazovania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej zamietol žalobu žalobcov na uloženie povinnosti odstrániť chlievy z parcely č. X. do vzdialenosti 1 m od hospodárskej budovy žalobcov na parcele č. X. je vecne správny a preto ho podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Vo vyhovujúcej časti, ktorou súd uložil žalovanej povinnosť odstrániť časť murovanej šopy z parcely č. X. rozsudok zmenil a žalobu zamietol. V potvrdzujúcej časti rozsudku poukázal na správne zistený skutkový stav a správne vyvodený právny záver prvostupňovým súdom. Žalobcovia nepreukázali v konaní svoje tvrdenie, že žalovaná o múr hospodárskej budovy patriacej žalobcom osadila chlievy, čím spôsobila vlhnutie múru a opadnutie omietky na hospodárskej budove. Poukázal na závery znaleckého posudku

Ing. M. H., z ktorých vyplýva, že vlnutie hrubej stavby žalobcov spôsobuje dažďová voda zo strechy tejto budovy, lebo nie sú na nej okapové rýny. Stavby žalovanej nie sú spojené s hrubou stavbou žalobcov a nie sú o túto stavbu opreté.

V zmeňujúcej časti rozsudku prvostupňového súdu odvolací súd založil svoje rozhodnutie na hodnotení znaleckých posudkov Ing. S. a Ing. Z. a výsluchov znalkyň. Znalkyňa Ing. S. zamerala spornú hranicu rešpektujúc užívací stav (bez ohľadu na postavený múr), pričom brala do úvahy stav pred mapovaním taký, aký bol podľa zvyškov starého, ale ešte existujúceho oplotenia. Jednoznačne potvrdila, že múr (murovaná šopa) nezasahuje do parcely žalobcov, pretože je postavený niekoľko centimetrov od hranice smerom do parcely patriacej žalovanej. Súdna znalkyňa Ing. Z. vychádzala výlučne z platných aktuálnych údajov v katastri nehnuteľností a z hranice určenej v katastrálnej mape na základe číselného mapovania, ktoré bolo robené v roku 1988. Právny stav v priebehu hranice evidovaných v katastri nehnuteľností nie je správny, keďže pri mapovaní robenom v obci v roku 1988 došlo k chybe. Preto vychádzal zo záverov znaleckého posudku Ing. S., ktorá zohľadnila nielen dlhodobý užívací stav a existujúce zvyšky oplotenia, ale aj hranicu podľa katastra nehnuteľností pred mapovaním v roku 1988 na rozdiel od znaleckého posudku Ing. Z., ktorá vychádzala iba z aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností bez ohľadu na to, či bol tento stav správny.

Žalobcovia podali dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre. Žiadali rozsudok krajského súdu spolu s rozsudkom okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V prvej časti dovolania poukazovali na ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. a dovolací dôvod videli v tom, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí podstatným spôsobom zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a rozhodol definitívne tak, že žalobcovia už nemali žiadnu možnosť riadneho opravného prostriedku. V ďalšej časti poukazovali na konanie pred súdmi oboch stupňov, keď rozhodovali na základe dvoch absolútne rozdielnych znaleckých záverov. Rozhodnutím súdu bol potvrdený údajne užívací stav, ktorý je v rozpore so stavom právnym a v žiadnom prípade nemohol zmeniť právnu hranicu tým, že niekto začal okupovať bez právneho dôvodu cudzí pozemok. Žalovaná má údajnú užívaciu hranicu vytýčenú v prírode inak, ako ju majú žalobcovia na liste vlastníctva. Žalovaná porušila právnu hranicu, pričom výrokom žiadneho orgánu súdneho či správneho nebola hranica medzi pozemkami zmenená.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcov žiadala, aby dovolací súd dovolanie žalobcov v časti, ktorou zamietajúci výrok rozsudku okresného súdu bol potvrdený, odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. z dôvodu, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. V časti, ktorou bol vyhovujúci výrok rozsudku okresného súdu zmenený žiadala dovolanie zamietnuť, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu je správne. Poukázala, že dovolací dôvod podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nie je daný, pretože krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu v zamietajúcej časti a v časti, ktorou okresný súd návrhu vyhovel zmenil rozhodnutie a žalobu zamietol. V zamietajúcej časti postupoval v súlade s ustanovením § 213 O.s.p. a doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom znaleckých posudkov a výsluchom znalkýň, prečítaním vyjadrenia Ing. S.. Poukázala na znalecký posudok Ing. S., v ktorom potvrdila, že múr postavila na pôvodnej hranici, ktorú obe strany niekoľko desiatok rokov akceptovali a nenamietali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie proti výrokovej časti odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v jeho zamietajúcej časti nie je prípustné. V ďalšej časti, ktorou odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa dospel k záveru, že dovolanie je podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné, preto preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že dovolaniu nemožno vyhovieť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutá prvá výroková časť rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v jeho zamietajúcej časti. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V prvej časti žalobcovia napadli dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje

znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchyľil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z toho dôvodu je zrejmé, že dovolanie v zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. v tejto časti procesne prípustné nie je.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Iné vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Žalobcovia namietali dovolací dôvod podľa § 237 písm.f/ O.s.p., že im bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd vo veci rozhodol s konečnou platnosťou. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle § 237 písm.f/ rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právnom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1. odňatie možnosti konať pred súdom, 2. to, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo v dôsledku postupu súdu, 3. možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tejto skutočnosti, že zákon bližšie nešpecifikuje v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm.f/ O.s.p. významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom

odňal jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Odňatie možnosti konať pred súdom nemožno vidieť v právnych záveroch, na ktorých založili súdy svoje rozhodnutie. Ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s právnym posúdením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizácia jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., pretože súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona ani procesné právo účastníka. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcov odmietol.

V ďalšej časti smerovalo dovolanie žalobcov proti zmeňujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu. V tejto časti je dovolanie žalobcov podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné. Dovolací súd preto preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné. V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov : a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení neboli dovolacím súdom zistené a dovolací súd nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazovali žalobcovia tak, ako to uviedol v predchádzajúcej časti rozhodnutia dovolací súd.

Inou vadou, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Vadu takejto povahy dovolateľa nenamietali a dovolací súd existenciu takejto vady z obsahu spisu nezistil. Dovolateľa dôvody dovolania videli v ustanovení § 242 ods. 2 písm.a/, b/, c/ O.s.p. Z posúdenia obsahu dovolania žalobcov vyplýva, že namietali nesprávne zistený skutkový stav a následne nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

Podľa § 132 O.s.p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo za konania vyšlo najavo vrátane toho, čo účastníci uviedli. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Ak aj súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne. Táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne hodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Samo osebe ale prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)správne použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali, alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. Vzhľadom k tomu, že dovolanie v danej veci je prípustné procesne podľa § 238 ods. 1 O.s.p., dovolací súd sa zaoberal správnosťou napadnutého rozsudku z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu a to právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Odvolací súd založil svoje zmeňujúce rozhodnutie na odlišnom zistení skutkového stavu ako prvostupňový súd, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 213 O.s.p., keď doplnil dokazovanie výsluchom

znalkýň, zopakoval dokazovanie prečítaním znaleckých posudkov a písomného vyjadrenia znalkyne k znaleckému posudku.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nimi.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávom zdržuje.

Vlastník pozemku sa môže domáhať ochrany podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka jeho vypratáním bez ohľadu na to, či sa nachádza na pozemku nehnuteľná stavba, vec patriaca osobe, proti ktorej žaloba smeruje. Žaloba o vypratanie pozemku je jednou z vlastníckych žalôb, ktoré majú samostatný skutkový základ, podľa toho, akým spôsobom žalovaný zasahuje do vlastníckeho práva. Žalobou na vypratanie pozemku sa nemožno domáhať vypratania stavby, ktorá je nehnuteľnou vecou. Preto vlastník pozemku, na ktorom je umiestnená stavba, ktorej vlastníkom je niekto iný sa môže (pokiaľ nejde o neoprávnenú stavbu podľa § 135c Občianskeho zákonníka) domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobou o odstránenie stavby.

Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Dovolatelia v dovolaní poukazovali na dva odlišné závery znaleckých posudkov, pričom uviedli, že žalovaná má údajnú hranicu vytýčenú v prírode inak, ako ju majú oni na liste vlastníctva a daný zameraný užívateľský stav je v rozpore so stavom právnym.

Odvolací súd správne riešil ako predbežnú otázku hranicu medzi pozemkami účastníkov konania a správne sa vysporiadal v dôvodoch rozhodnutia so závermi znaleckých posudkov.

Dovolací súd sa stotožňuje so závermi odvolacieho súdu, keď vychádzajúc zo znaleckého posudku Ing. S., ktorá zohľadnila tak dlhoročný užívateľský stav a existujúce zvyšky oplotenia, ako aj hranicu podľa katastra nehnuteľností pred mapovaním v roku 1988,

dospel k záveru, že žalovaná nezasahuje do vlastníckeho práva žalobcov a preto správne postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu v časti, ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanej odstrániť časť murovanej šopy z parc. č. X. nachádzajúcej sa v kat.úz. P., zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcov podľa § 243b ods. 1 O.s.p. ako nedôvodné zamietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p., § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej úspešnej v dovolacom konaní priznal náhradu trov dovolacieho konania za 2 úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie, vyjadrenie k dovolaniu), 2x režijný paušál, spolu 110,-- EUR. O povinnosti žalobcov zaplatiť prisúdenú náhradu trov advokátke žalovanej dovolací súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová